

en lille Udforsølspræmie for de Beholdninger, der ere til Stede af Spirit, som er tilvirket før 1ste April, og som bliver udført senere end de i Lovforslaget angivne 3 Maaneder. Det er ogsaa den eneste virkelige Indvending, der kan gjøres derimod, men den er saa ubetydelig, at jeg ikke skal gjøre den gjældende mod denne Endring, vel at mærke stadig under den Forudsætning, at der overhovedet skal gjøres Endringer i Lovforslaget.

Der er nu kun tilbage for mig at om-tale Endringsforslaget under Nr. 3 til § 25. Med Hensyn til dette Endringsforslag skal jeg kun gjentage, hvad jeg allerede udtalte ved Sagens 1ste Behandling, at jeg tror, at den Frygt fra Spritfabrikanternes Side for Konkurrence i den første Tid efter Lovens Ikrafttræden med Gjærfabrikterne er noget overdreven; men jeg ser ikke rettere, end at Endringsforslaget kan modtages, som det er. Naar man i Virkeligheden mener, at det vilde være en Ubillighed mod Spritfabrikanterne, at de ikke faae længere Tid end de 12 Uger, som nu staa i Loven, til at blive beslyttede mod denne Konkurrence med Gjærfabrikterne, saa maa jeg gjøre opmærksom paa, at enhver Forlængelse af de 12 Uger, som nu staa i Lovforslaget, kommer til at gaa direkte ud over Gjærfabrikterne, fordi de allerede strax komme til at betale den højere Rarrumsafgift, og den hviler for Gjærfabrikanternes Vedkommende jo som bekendt omtrent med den ene Halvdel paa Gjæren og den anden paa Spritten; de komme altsaa i Virkeligheden i længere Tid til at betale en forhøjet Produktionsafgift af deres Gjær. Man kan ganske vist sige, at det dreier sig kun om smaa Beløb — det er rigtigt — men jeg har anset det for min Pligt at gjøre opmærksom paa, at der ogsaa er en Gjærfabrikantinteresse til Stede ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, hvor lille den end i Virkeligheden er.

W. Petersen: Jeg vil blot sige, at baade Gjærfabrikterne og de Andre blive jo lige stillede i de 6 Maaneder, idet Forhøielsen ligesaa vel falder paa den Enes som den Andens.

Schlegel: Jeg tillod mig ved 1ste Behandling at komme med nogle Antydninger om, at jeg vilde indbringe et Endringsforslag om, at en Del af Nettoudbyttet af Brændevinsafgiften skulde, naar Afgiften forhøiedes, tilfalde Kommunerne. Den høitærede Finantsminister gjorde nogle Bemærkninger hertil, som jeg havde tænkt paa at imødegaa, naar dette Endringsforslag kom

frem. Jeg vil nu blot i Korthed sige, hvorfor dette ikke er sket. Den ærede Finantsminister mente, at det ikke var heldigt at fremkomme med det under den Form, som jeg antydede, hvorefter en Del af Udbyttet skulde tilfalde Kommunerne i Forhold til deres Indbyggerantal efter den sidste Folketælling. Han mente, at det vilde være rigtigere, at Fordelingen skete i Forhold til Forbruget i de vedkommende Kommuner. Min Antydning var ikke blot begrundet paa, at jeg fandt, at den Fordelingsmaade, jeg foreslog, var den rigtigste, men støttede sig ogsaa til det Forslag, som den ærede Finantsminister havde indbragt i det andet Thing, og hvorefter en Del af Nettoudbyttet, som saa vidt det oversteg en vis Sum, skulde fordeles mellem Kommunerne i Forhold til deres Indbyggerantal. Det forekommer mig, at den ærede Minister forrige Gang var lidet velstemt overfor det af ham selv stillede Forslag, og i hvert Fald forekommer det mig, at den nye Maade at fordele paa, som han antydede, vilde være overordentlig uheldig. Det synes mig nemlig ganske urigtigt, at fordi en Mand fra Landet gaar ind i Kjøbstaden og bliver fuld der og saa bliver ødelagt paa en eller anden Maade, Kjøbstaden da skal have et større Tilskud, fordi den har havt denne Indtægt af Manden, og Landet, hvor han hører hjemme, et mindre Tilskud. Det er altsaa ikke den høitærede Finantsministers Bemærkninger, som have afholdt mig fra at stille Forslag, men ved, saa vidt jeg har kunnet, at forvise mig om Stemningen i det andet Thing er jeg kommen til det Resultat, at et saadant Endringsforslag vilde give Anledning til saa mange Overvejelser og Undersøgelser, at det mulig vilde vanskeliggjøre, at Loven kom ud i denne Session, og da jeg sætter ligesaa megen Pris som mange Andre paa, at dette kunde ske, har jeg af den Grund afholdt mig fra at stille noget Endringsforslag.

Styr: Forinden jeg tager Ordet for at komme ind paa det, som jeg agter at fremkomme med, maa det være mig tilladt at takke den høitærede Formand, fordi han har givet mig Tilladelse til, skjøndt det er 2den Behandling, at fremsføre nogle mere almindelige Betragtninger, som egentlig havde været bedre hjemme under 1ste Behandling. Jeg havde tænkt paa ved 1ste Behandling at tage Ordet, men da denne Behandling traf temmelig langt ud, opgav jeg det. Imidlertid er der imellem 1ste og 2den Behandling blevet omdelt til Thingets Medlemmer et Skrift af Væge Selmer, som til-